

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliæ
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

**Haimo <Altissiodorensis>
Haimo <Halberstadensis>**

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Humiliamini sub potenti manu dei. 1. Pe. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

Infirmi in via remanent, quos David, id est, manus fortis dominus scilicet Iesus Christus reperies, spirituali cibo & potu refocillat, atque corum mentes ad cœlestia sicutienda accendit. Et solet contingere, ut ipsis postea ad deum conuersi, amatores mundi spirituali gladio increpandos feriant, cum quibus prius communem uitam in seculo ducere desiderabant, qualibus per Osee prophetam pie comminatur, dicentes: Ecce ego sepiam uiam tuam spinis, & sepiam eam maceria: & sequeris amatores tuos, & non apprehendes eos: quereres, & non inuenies eos, & dices: Reuertar ad uitum meum priorem, quia bene mihi erat tunc magis quam nunc. Valde autem terrible est, quod in conclusione huius parabolæ dicitur:

Dico autem uobis, quod nemo uitiorum illorum qui uocati sunt, gustabit coenam meam. ¶ Quod omnes enim uocati sumus, scimus: utrum autem ad eternam beatitudinem degustadimus peruentari, ad huc ignoramus. Multis enim modis uocat nos deus, per fidem, per baptismum, per exempla patrum, per prospera & aduersa, per somnia & revelaciones. Quia ergo inexcusabiles sumus de uocatione, solliciti debemus esse necesse est in bona operatione, ne tempore iudicij a conuictio dei excludatur, cum fatuis virginibus fame pereuntes & clamantes: Domine domine aperi nobis, audiamus: Amen dico uobis, nescio uos, sed potius cum prudentibus virginibus in eterna satietate de uisione conditoris inquieti epulemur.

Matt. 7.
& 25.

¶ DOMINICA IIII. POST
Pentecosten. I. Petri. V.
Charissimi, Humiliamini sub potentia ma-

nu dei, ut uos exalter in tempore uisitatio-
nis. Et reliqua.

Modo fratres charissimi audiuius beatū Petrum apostolum, ad humilitatē nos co-
horrament atq; dicentem: [Humiliamini sub potenti manu dei.] Manus dei, potestas ei-
ns datur intelligi, quia in deo compaginatio mem-
brorum non inuenitur, qui ubiq& in omnibus to-
tus est, plenus atq; perfect⁹. Sub more hominum
de deo loquitur scriptura, ut aperti⁹ maiestatē at
q; potentiam sui creatoris homines intelligent, &
intelligentes quæ sit uoluntas dei, opere comple-
re contendant, unde gaudia sibi sempiterna con-
quirant. Sequitur: [ut uos exalter in tempore uisi-
tationis.] Q uia quisquis hic in præsenti seculo ei-
us se subdiderit uoluntati, & in præceptis eius assen-
sum commodauerit, & ea, quantum diuina gratia
posse dederit, opibus adimplere fategerit, carnis
superbiā conferendo, in die ultimæ retributio-
nis exaltabitur a domino, atq; ad æternæ beatitu-
dinis præmia perducetur.

Omnem solicitudinem uestram projec-
entes in eum, quoniam ipsi cura est de uobis,] ut
Psalmista nos admonet, dicens: Iacta cogitatū tu-
um in domino, & ipse te enutriet, Et alibi: Inquirē Psal. 54.
tes autem dominum, non deficiunt omni bono, Et Psal. 33.
ipse dominus in euangelio: Nolite solliciti esse, dicē Mat. 6.
tes, quid māducabimus, aut quid bibemus? sic enim
pater uester, q̄a his omnibus indigetis. Q uærite
ergo primum regnum dei & iustitiam eius, & hæc
omnia adii cierunt uobis.

Sobri⁹ estote & uigilate.

Semp in sobrietate & modestia uitā uestrām hā
beatoe, cauentes semper astutias diabolij, & uigila
te iugiter in custodia mādatorum dei, & in custo
dia animarum uestrarum. Sequitur:

Quia aduersarij uester diabolus tāquā
leo rugiē, circuit, q̄rens quē deuoret.] ¶ Diabolus
em̄ nunquā dormiēs, nunquā ab infidijs hominū
regescens, sed semp die & nocte circuit tentando
& insidias ponēdo hominibus, qualiter quēquam
illorum, qui dei uoluntati subiecti sunt, sua ualeat
suggestione decipere. [quārens quem deuoret,] J
non corpore sed anima, quenq̄cumq; ad nocim &
inutilia ualeat pertrahere carnalia desideria.

Cui resistite fortis in fide,

¶ Exēplo Chri & sanctorū eius, cōtemnentes dul
cedinē carnalis concupiscentiæ, recordantes iug
ter qđ sit illis amaritudinis p̄paratum q̄ desiderijs
terrenis inferiūt, nec cōuerti a malitia sua p̄ p̄ni
tentia uolunt. Nos ergo fideliter dño adhærere sa
tagamus, eius q̄ p̄cepta iugiter meditemur, carnis
nostræ desideria cōteramus, & resistamus fortiter
diabolo hosti nequissimo, in fide recta, in spe fir
ma ad dei oīpotentis misericordiā, in charitate p̄
fecta ad seruitium eius opib; misericordiæ & pie
tatis, ut eius largiente gratiā, meremur & de ho
ste triumphum, & ēterne beatitudinis p̄mium.

Deus autem omnis gratiæ, qui uocauit
nos in ēternam suam gloriam in Christo] per in
carnationem unigeniti filij sui, quem pro mundi
misit mori salute. [Modicum passus,] qui in hoc
mundo, q̄vis modici tēporis, multas sustinuit pro
nobis iniurias, ad ultimū etiā crucifixus & occisus

POST PENTECOSTEN. 50

est, p redēptione nostra, & mori dignatus est pro nobis. Modicūq[ue] tēporis retentus a morte, statim surrexit tercia die. [ipse p̄ficiet,] in nobis bonū qđ cōperat, nosq[ue] in sua semper uoluntate, & in diuinā religione [confirmet & corroborer.] in perseuerā nra bonorum operum.

DOMINICA III. POST PENTECOSTEN. Lucae XV.

In illo tempore Erant appropinquantes ad Iesum publicani & peccatores, ut audirent illum. Et reliqua.

Sicut unius peccatoris casus multos ad desperationem trahere solet, q[ui] eius malū exēplū imitantur, sic unius recuperatio multis p[ro]dest ad salutē, qd in exordio huius lectionis facile cōprobamus, si superiora huius euangelij solicite consideremus. Ut enī euāgelicus sermo supra retulit, Transiens Iesus, uidit hominem Luc. 5.
sedentem ad telonium, nomine Leui, qui & ipse prim-

Matt. 9.
eos erat publicanorum, & uocauit eum. At ille relictis cibis surgens, secutus est illū. Et fecit ei cōuiuum magnum in domo sua, & erat turba multa publicanorum recumbentium cum eo. Ergo publicani & peccatores uidētes principē suum, tā benignia deo nō solum receptum, sed etiā in ordine postolatus uocatum, tandem resumpta fiducia,